207

Гоголова!

О Т Л И Ч И Т Е Л Н А Ч Е Р Т А Н А Н А Е М А Т Е Л Я И С О Б С Т В Е Н И К А.

IX година.
16 школна лекция на I.мл.ок.сп.кл.
27.XII.1929г.петъкъ с.

ИЗГРѢВЪ.

ОТЛИЧИТЕЛНА ЧЕРТА НА НАЕМАТЕЛЯ И СОБСТВЕНИКА.

Отче нашъ.

Ще ви прочета прѣдпослѣдната буква на еврейския езикъ. (отъ пс. 119 -ШИНЪ.)
Кои сж положенията отъ миналата лекция?

Лѣностьта е дъщеря на богати родители,отъ високо произхождение Цѣлата съврѣмена култура принадлежи все на лѣностьта. И всѣки мечтае все да стане ленивъ. Всѣки иска да забогатѣе,да стане ученъ,и да си почине. Единъ идеялъ,едно неразбиране на живота е това.Сега хората смѣсватъ ленос и почивка. Това е особено положение. Човѣкъ трѣбва да разбира особеното състояние на своето съзнание. Да допуснемъ,вие искате да бждете ученъ човѣкъ. Вие смѣсвата УЧЕНЪ съ УЧЕНИЕРО. Да бждешъ ученъ, това е една придобивка. Ученията човѣкъ,това е богатъ човѣкъ. Ученостьта е разултатъ на ученето. Ученията човѣкъ може да има като единъ бижутеръ много скжпоцѣни камѣни,но този бижутеръ не е ходилъ самъ въ земята да копае тия камѣни. Хиляди други хора сж ге копали,а той ходи и се разхожда въ дрегена си,и казва тия камѣни сж мои,азъ ги притежавамъ.

Да допуснемъ,вие сте наемателъ въ една кжща -Н.К. Вие седите и мислите,че тази кжща е ваша. Въ дадения случай тя е ваша, но по какво се различаватъ онзи,който е съградилъ кжщата и вие,които живѣете въ нея? Въ съзнанието на единия и другия има едно малко различие, което опрѣдѣля,на кого е кжщата. Да допуснемъ,онзи,който е съградилъ кжщата е самъ човѣкъ,и умира,нѣма никакви наслѣдници,вие сте наемателъ на тази кжща,живѣли сте 10 15 години,и най-послѣ усвоявашъ кжщата,и законътъ може да те признае за наслѣдникъ. Но да вземемъ другото положение,каква разлика намирате вие,между този човѣкъ,който има кжщата и онзи,който живѣе въ нея? Или да туря друго положение: единъ ученъ човѣкъ,който е измислилъ една нова теория за слѣцето,и другъ ученъ човѣкъ,който ходи да разпространява тази теория. Каква разлика има между първия и втория? Има разлика, онзи,който е измислилъ тази теория,въ неговия умъ има нѣщо невказано,а онзи,който ходи да разпространява теорията,той знае само толкова,което учения човѣкъ казалъ.

Слѣдователно,кжщиятъ законъ е и при този случай,вие сте наемателъ на кжщата,живѣете вжтрѣ, а онзи,който има кжщата,той всѣкога има единъ проектъ въ ума си,да прибави нѣщо ново на кжщата. Той като гледа кжщата си мисли да прибави още нѣкоя малка кухня,или една баня,или каква да е постройка,Той все има на умъ да прибави още нѣщо. Нѣкой планъ,който го крие.

А,който живѣе въ кѫщата,той се ползува отъ нея,и нищо повече не мисли. По това се отличаватъ двамата. Онзи,който има кѫщата все има на умъ да направ нѣкое подобрение. Имаме сѫщия законъ. Вие сте добъръ човѣкъ,единъ наемател сте вие на доброто.Седите въ доброто. Но това добро не сте го направили ви другъ го е направилъ.Но вие седите при него. По какво се различавате? Този който живѣе по буквата на закона, вие ще се ползувате отъ доброто,но нѣмате стремежъ да направите едно подобрение въ себе си. Всѣки човѣкъ,който не прави подобрение въ себе си,той е наематель. Всѣки човъкъ,който не прави подобрение въ своя организъмъ,той е наематель; който не прави подобрение въ своя умъ,въ своето сърдце,ние го считаме за наематель. Казва, стига ми толкова колкото имамъ,стига ми,че имамъ тази кѫща подъ наемъ.

И тъй,хората,които сега живѣятъ въ тѣлата си,нѣкои сѫ само наематели. Казватъ,сѫществeното тукъ на земята е,да си поживѣемъ,повече не му мислимъ за другото. Казвамъ, безидейностьта е символъ на наемателитѣ. Всѣки човѣкъ,който е наематель,той е безидеенъ човѣкъ. Безидейностьта е едно качество,едно свойство,една проява само на наемателитѣ. А идейностьта е качество на собственицитѣ. Ама не частната собственость,защото подъ думата частна собственость,ние подразбираме единъ наематель. Онзи,който се занимава съ въпроса за частната собственость, е наематель.А който се занимава съ собственостьта,той е идеенъ човѣкъ. Та казвамъ,и въ науката,ако всѣка една идея,която влиза въ васъ,и вие нѣмате една опрѣдѣлана идея въ дадения случай,тя не може да подигне духа ви. Идеята не може да подигне духа. Сега,идеята ле подига духа,или духътъ подига идеята? Нѣкой казватъ, да ми се подигне малко духа. Това е неразбиране. Това значи,да се подигне процеса на дишането, понеже той не може да диша тъй както трѣбва. Тогава, съ подигане~~то~~ на дишането се подига духа. Духътъ въ тази смисълъ седи надъ идеята. Но идеята може да подигне дишането. И при всѣка идея,която не подобрява дишането,човѣкъ не може да работи. Тогава,щомъ седите въ едно състояние на бездѣйствие,животътъ нѣма смисълъ. Та вие трѣбва да си знаете, или,че сте наематель, или че въ вашия домъ живѣе единъ наематель. Но не само да се произнесе думата наематель,но да разбирате какво означава тази дума. Я ОСС кажи каква е разликата между наематель и собственикъ.Собственикътъ мисли да направи извѣстно подобрение на кѫщата си,а наемательтъ живѣе само вѫтрѣ.

27 Въ математиката допущатъ ли се излишни работи? (не).Защо?(тамъ всичко е точно опрѣдѣлено).Ако кажете А. и A^2.какво разбирате? Каква е идеята на квадрата? Едното значи наематель Н. Другото, значи, наемател въ квадратъ. H^2

А. е нива непосѣта, а $А^2$. е нива посѣта. Сега, каква е разликата между посѣтата и непосѣтата нива? Въ посѣтата нива има нѣщо вложено, но и въ непосѣтата нива има нѣщо вложено. Щомъ се каже А. това е обикновеното състояние на човѣка. Въ дадения случай вие сте А., послѣ ставате $А^2$. Вие сте въ земята, А. е една точка, но ако тази точка стане $А^2$., тогава се образува движение. Образува се единъ ѫгълъ отъ А. На този ѫгълъ се образуватъ противоположности. Тѣзи линии като се продължаватъ, тѣ се съединяватъ, и се образува поляризиране. Сега, какво значи поляризиране? Поларностьта служи за позлатяване. Когато искате да познаете единъ прѣдметъ златенъ ли е или не, тѣ го турятъ въ една специална баня, и отгорѣ се наслоява единъ тънъкъ слой. Позлатяватъ се нѣщата. Въ човѣшкия умъ често има такива прѣдмети, които позлатяватъ въображението. Тъй, ти ще напишешъ едно съчинение, цѣлиятъ свѣтъ ще го чете, послѣ ти си прѣдставлявашъ, че ще бѫдешъ нѣкой великъ оратор, или си прѣдставлявашъ, че ще ходишъ като нѣкой професоръ, всички хора да говоришъ тѣ слушатъ. Това е позлатяване въ тебе. Когато дойдатъ условията на живота ти оставашъ самъ, такъвъ какъвто си. Този тънъкъ слой отъ злато те оставя. Когато се снеме тази полировка въ живота ти, ти веднага дойдешъ до това положение и кажешъ, умъ се изисква. Питамъ, коя и причината, че нѣмашъ умъ? Щомъ си въобразявашъ, ти имашъ умъ, само че не си турилъ ума да работишъ както трѣбва, а ти си работилъ съ методитѣ на мѣсечината. Всѣкога когато човѣкъ работи съ единъ методъ, съ който не се добиватъ никакви резултати, това е методъ на мѣсечината, а когато човѣкъ работи съ единъ методъ, съ който се добиватъ резултати, това е методътъ на слънцето. Всѣкога енергията отъ слънцето дава резултати, но енергията, която иде отъ мѣсечината не дава резултати. Когато ние казваме, трѣбва да се живѣе, подразбираме, да минемъ отъ метода на мѣсечината къмъ метода на слънцето. Значи, когато кажемъ: сега не живѣя, значи, то живѣе по метода на мѣсечината. Сега трѣбва да се учимъ да минемъ отъ метода на мѣсечината къмъ метода на слънцето. Ама трѣбва да бѫда добъръ. Значи, да мина къмъ метода на слънцето. Щомъ смѣнишъ едно състояние въ възходяща степень, минавашъ къмъ методитѣ на слънцето. Всѣкога само състоянието на мѣсечината се смѣня, а състоянието на слънцето е постояно възрастваще. Добрѣ. Сега като говоря каква врѣска правите вие въ себе си? Сега, азъ не се интересувамъ въ същината какъвто мислити вие. Защото има единъ законъ: никога човѣкъ не може да знае, какво мисли въ същность другиятъ. Понеже, ако азъ проникна положително вие какво мислите, веднага двамата души ще се слѣятъ, и ще загубатъ своята личность. Щомъ ти искашъ да познаешъ единъ човѣкъ какво мисли, и ако ти познаешъ, вие може да се слѣете, и ти ще загубишъ своята личность. Азъ разби-

рамъ слѣдующето: когато азъ искамъ да позная единъ човѣкъ, азъ трѣбва да позная, ч
той не мисли като мене въ дадения случай. И това трѣбва да ме радва, че той
не мисли като мене. И съврѣменитѣ философи искатъ да знаятъ какво нѣщо е
Богъ. Ако тѣ знаятъ какво мисли Богъ, тѣ ще се слѣятъ и отъ тѣхъ нѣма да ос-
тане нищо. Питамъ сега философски, умно ли е да извлѣзнешъ да изваждашъ едно
богатство отъ собата, дѣто ти ще се стопишъ? Философия е това. Ще кажешъ, че
защо да не го извадя? Можешъ да влѣзнешъ да го изводишъ, но нѣма да излѣз-
нешъ навѣнка. Слѣдователно, онзи, който влѣзне и не излѣзне, какъвъ е? Тѣхъ
ги наричатъ влюбенитѣ на смъртьта, любовницитѣ на смъртьта. А онѣзи, които
влизатъ и излизатъ, това сж любовницитѣ на живота. Сега казватъ, а той разрѣ-
шава тази въпросъ. Много лесно можешъ да го разрѣшишъ. Ти ще го разрѣшишъ, но
никога нѣма да излѣзнешъ навѣнка, да кажешъ мнението си. Той ще остане единъ
въпросъ, или една въпросителна за тебе. Азъ оспорвамъ, никой до сега не е мо-
жалъ да разрѣши единъ въпросъ. Мнозина казватъ, че много въпроси сж разрѣ-
шили. Да, разрѣшили сж ги, като сж влѣзли вжтрѣ. Или, разрѣшили сж ги тѣй, че
въпросътъ никога не се разрѣшава. Тѣй сж разрѣшили въпроса. Азъ като влѣзна
въ собата, съзнавамъ, че това богатство не може да се извади навѣнка. И за да
излѣзна сега отъ собата, има само единъ начинъ. За да се освободя отъ това по
ложение, въ което съмъ влѣзналъ, има само единъ начинъ, ако не, азъ съмъ зат-
воренъ. Щомъ азъ сазная, че въпросътъ не е разрѣшенъ, азъ ще излѣзна, но ако
кажа, че въпросътъ е разрѣшенъ, свѣтьтъ е затворенъ за мене.

Азъ ще ви дамъ сжщия въпросъ, коя мишка, слѣдъ като е хванала си-
рането въ единъ капанъ, е разрѣшила въпроса? Било ли е врѣма, да се извади си
рането отъ капана, и капанътъ да не се затвори? Слѣдователно, който разрѣшава
философски
такъвъ именно въпросъ, той е като мишката въ капана; и тогава, мишката трѣбва
да се срѣщне съ котарака. Даже питайте и сиѣлиятъ плъхъ, като му се отвори и
вратата на капана, да излѣзне навѣнъ, и той види единъ когаракъ насрѣща си,
горкиятъ,
той вече не иска да излѣзне, навѣнъ отъ дупката. Сега ще знаете това; да взе-
мемъ и другиятъ въпросъ, нѣкой казва, азъ зная какъвъ е смисълътъ на живота.
или цѣль
Да разрѣшишъ този въпросъ, или въпросътъ, крайниятъ смисълъ на живота, щомъ
разрѣшишъ този въпросъ, ти ще изчезнешъ. Затова не го разрѣшавай.

Нали всички хора искатъ да знаятъ, защо трѣбва да ги обича нѣкой
Не разрѣшавай този въпросъ. Можешъ да го разрѣшишъ, но ще умрешъ. Ти ще раз-
рѣшишъ единъ въпросъ, но при него ще остоне другъ неразрѣшенъ. Питамъ, онзи,
който разрѣшава въпросътъ на вѣчностьта, какво постига? Ако ти трѣгнешъ въ
това, което е безгранично, кждѣ ще се спрешъ? на едно мѣсто? Ти искашъ да на-
мѣришъ кроя на безграничното, тогава, кждѣ ще се спрешъ? Ти въ вѣчностьта ще

идешъ толкова далече,че нѣма да имашъ срѣдства никакъ,да се върнешъ назадъ

Та,сега,истинската философия кждѣ седи; това,съ което човѣкъ губи своето право,е не да го е страхъ,но той трѣбва разумно да разсжждава. Има други въпроси,жизнени,които трѣбва да се разрѣшатъ. А да разрѣшишъ въпроса,колко тежи слънцето,ти съ този въпросъ вече 20 години си се занимавалъ и си вече близо,да разрѣшишъ въпроса,точно да прѣтеглишъ,колко тежи слънцето. Таманъ ти отиваш единъ день като великъ професоръ на работа,и срѣщашъ една вдовица или нѣкоя бедна жена,тя спира този професоръ,и го пита, тъ мога ли да изпратя сина си при тебе ,да се учи? Той казва, много съмъ заня или отлага този въпросъ.Той е занятъ,отива да оповѣсти,колко тежи слънцето Кое е по-важно,да вземе сина на тази вдовица,и да го възпитава,или да иде, да прѣдстави,колко тежи слънцето? Той избира второто,защото при този въпро може да капне нѣщо,много хора могатъ да се заинтересуватъ. Вие казвате,как ще капне нѣщо? Прѣдставете си,азъ съмъ единъ гадатель,зная сждбата на хората.Ти идешъ при мене,азъ ще ти кажа нѣщо отъ живота ти,но ти ще платишъ. Питашъ,колко? Казвамъ,ако дадешъ 10,000 лева,щети кажа нѣщо,което ти въ една година ще наследишъ. И ще ти каже нѣщо,което никога не се е случвало въ живота ти. Но азъ като го прѣдсказвамъ,ще прѣдвидя и да стане. Ти мислишъ, че азъ като каже,ще стане. Всички хора сж много суеверни. Той пита,колко искашъ? 10,000. Ти обѣркашъ въ джоба и тостава. Ти казвашъ,10,000 лева ми взе,но стана,това.което ми каза. Отиваш при другъ,казва,ще ти кажа нѣщо, но това,което никой другъ не е казалъ. Той взима 20,000 лева.Той печели по вече отъ мене,но и азъ печеля.Всички почнатъ да казватъ,значи,каквото каза стана. Питамъ,това,което стана,азъ ли го наредихъ? Това е човѣкътъ,който прѣдсказва,колко тежи слънцето. Защото ако хората сж заинтересувани,колко тежи слънцето,ще се заинтересуватъ всички хора на земята. Но въ дадения случай,ние не можемъ да знаемъ,колко тежи слънцето. Вие ще кажете защо? По дъ простата причина. Имате едно дѣте,то е тежало 4 клг.когато се е родило,слѣ 12 мѣсеци колко ще тежи това дѣте? Сега като теглите дѣтето,слънцето не е г- измѣнило,и нѣма сжщото тегло. Какъ мислите,всѣка година увеличава ли се те лото на слънцето или се намалява? (споредъ гнауката,всѣка година слънцето изтива). Че изтива,изтева,но увеличава ли се,или се намалява? Може да се обясни по слѣдующия начинъ, прѣди отдѣлянето на всичкитѣ тия планети,които сж около слънцето,слънцето е имало едно тегло,а слѣдъ като се отдѣлиха,как во е теглото? Споредъ ученитѣ хора,колко пати тежи слънцето повече отъ дру гитѣ планети,ако се вематъ заедно? (струва ми се,че 700 пати тежи повече)

Тогава,да допуснемъ,сега по-малко ли тежи слънцето, отколкото тогава е тежа ло?

Азъ ще ви зададъ единъ въпросъ,той е слѣдующиятъ,и е относителенъ Баща ви,който е онзи здравъ,мускулестъ човѣкъ,тежи 72 клг. Питамъ,този баща слѣдъ като роди първия синъ,теглото му ще се намали ли? (не).Като роди втория синъ? Теглото на майката,която го ражда,ще се намали ли? Нѣма да се намали. Тогава,слънцето,като е родило планетитѣ,намалило ли се е неговото тегло? Ако процесътъ е чисто механически, да,може,защото часть отъ неговата материя е взета,да се образуватъ другитѣ; но ако е единъ органически процесъ,значи,за да се образува една планета вжтрѣ,и да се отдѣли отъ слънцето,има разумни причини. Този процесъ не е механически,има една разумна причина,която е отдѣлила планетитѣ. И ние не знаемъ,каква е тази разумна причина.Можемъ да си предполагаме,и докато човѣкъ си завърши работата на земята,ние пакъ нѣма да знаемъ,защо има толкова планети. Този въпросъ ще остане неразрѣшенъ.Ние можемъ само да мислимъ и предполагаме.

Та има извѣстни идеи,не се стремете да ги разрѣшитѣ.Запр. ти искашъ да проникнешъ,какво мисли нѣкой човѣкъ, не разрѣшавай този въпросъ. Нито за себе си,какво си ти въ сжщность,и това не разрѣшавай. Ама азъ искамъ да зная,какво мисли той. Това е все таки,да хванешъ крака си,и да питашъ,какво мисли той. Въ дадения случай,кракътъ ти мисли точно това,което ти мислишъ. Или да хванешъ ржката си,и да питашъ,какво може да мисли моя въ дадения случай пръстъ? Моятъ пръстъ е много по-голѣмъ философъ,отколкото който и да е другъ. Пръстътъ ми казва,азъ не се интересувамъ отъ това,какво мисли господарътъ ми.Азъ това не мисля. И той никога не разрѣшава въпроса,какво азъ мисля. Понеже,ако той разрѣшава,какво азъ мисля,той ще прѣстане да е пръстъ.И затова,той не засѣга,какво азъ мисля.Той казва,тъй както съмъ турнатъ,добрѣ ми е,азъ не искамъ друго положение. Сега нѣкои отъ васъ искате да знаете, защо Господъ ви е така създалъ,и защо Той ви е турилъ въ тия условия. Ако така питате,вие ще изгубите. Да допуснемъ,нѣкой ви обясни,защо сте радостенъ или защо сте скърбенъ,Той ще обясни външниятъ процесъ,но защо е допусната скѣбьта,той това остава.Защо Христосъ,една праведна душа,ще дойде,и ще стрда? И защо най-послѣ свѣтътъ ще се раздѣли,едни ще станатъ лоши,други добри? Никой не може да разрѣши дълбоката тайна на битието,която е скрита.Въпросътъ остава неразрѣшенъ. Може да има философски предположения,но въ сжщность какъ е никой не знае.Вие задавали ли сте си въпроса,нѣкой день сте недоволенъ,защо сте недоволенъ? Ти си ученичка въ класъ,урока си си научила много добрѣ,казвате,днесъ,ако ме извадатъ,урока съмъ си научила много добрѣ,шесть ще получа.И всички ученички казватъ,много добрѣ си каза урока

Ти очакваше да имашъ 6, обаче учительтъ ти писалъ 4. Защо ти е писалъ 4? Азъ да ти обясна,предполагамъ, този твой професоръ е младъ,следователно, той има да разрешава нѣкой ученъ въпросъ,и когато ти си разправяла урока си,неговиятъ умъ е билъ занятъ съ темата,която има да разрешава,и следъ като ти си свършила да разправящъ урока си,той те пита,свърши ли? Казвашъ, свършихъ.Той те е гледалъ,но не е слушалъ какво разправящъ,казва си,азъ не чухъ,какво е разправяла,но ще турна 4. Обаче разликата между неговото оценяване и твоето е двѣ единици. Следователно,числото двѣ е влѣзло вжтрѣ и произвѣло този ефектъ.Ти си недоволенъ,4 ти е писалъ професоръ. Защо? Числото двѣ е причината.Цѣлиятъ день ходишъ,не можешъ да се успокоишъ,какъ тъй,хубаво ги казахъ урока,а той да ми пише 4.Но той е билъ занятъ съ единъ философски въпросъ,не те е слушалъ,казна,е,за 4 заслужава.Допуснете този учитель е чрезмѣрно чувствителенъ човѣкъ,той отиво въ класъ,и цѣлиятъ класъ му казва:онзи день тази ученичка си каза много хубаво урока,а ти й писа 4. И той каже,малко бѣхъ разсѣянъ тогава,хубаво ли си каза тя урока? И той туря й 6,и двѣтѣ се намѣстатъ на мѣсто. Учительтъ поправя,туря 6,и радостьта дойде.Всичката причина е до единъ възгледъ. Учительтъ еималъ единъ възгледъ, а ученикътъималъ другъ възгледъ. Щомъ два възгледа не се съвпаднатъ,ражда се тъжно състояние. Нѣкой казва,менъ не ме оценяватъ. Значи,твоя възгледъ и възгледа на другитѣ не се съвпадатъ. Ние тургане противорѣчиви мотиви. - Ние не знаемъ,защо единъ човѣкъ не спечелилъ твоя възгледъ.Може да знаешъ, че той нѣма твоя възгледъ,но причинетъ защо,не знаешъ. Сега,този младиятъ професоръ са занимава съ единъ наученъ въпросъ; азъ зная какъвъ е този наученъ въпросъ. Това може да е въпросътъ за теглото на слънцето. Може да е въпросътъ какъ се е създала вселената,или за произхода на човѣка,може да е за раздѣлянето на половетѣ.Дарвиновата теория каква е въ сжщность,не се знае.Но той еималъ единъ въпросъ за разглеждане. Сега,ако вие ме попитате кой е билъ специфичниятъ въпросъ,който е занималъ неговия умъ,ще кажа, този въпросъ,азъ не го разрешавамъ.

Та,законътъ,който трѣбва да държите е следующиятъ: не се стремете да бждете напълно щастливи на земятъ. Не желайте да влѣзнете въ тази пещъ вжтрѣ.Не желай голѣмата скърбь,и не желай голѣмата радость. Каквото дойде, благодари на Бога,кажи,слава Богу. Дойде скръбьта,не казвай,че скъбьта ти е голѣма.Никой отъ васъ не е опиталъ,какво е голѣмата скръбь. Вие били ли сте въ положението на единъ човѣкъ,когото закачатъ на вжжето,да го бѣсатъ? Ако бѣсатъ единъ старъ човѣкъ на 80 години,ще кажете,той си е отживѣлъ,но бѣсатъ единъ младъ човѣкъ,до вжжето седи неговата възлюблена неѣа, а бѣсатъ.

какво нѣщо е?
Вие опитали ли сте скрѣбьта на този младия човѣкъ? Ако този младъ човѣкъ би се освободилъ отъ това вжже,той би си отмхстилъ на цѣлия свѣтъ! Нѣкой казва,голѣма е моята скрбь. Твоята скрѣбь още не е толкова голѣма,както на този младия човѣкъ и неговата възлюблена.

(печката пуши малко) този димъ отъ печката трѣбва да се освободи,вие всички мислите за философски въпроси,но нито единъ не мисли да очисти този димъ. всички очаквате,другъ да очисти този димъ. днесъ,азъ ще ви дамъ единъ методъ,какъ да очистите кумина.Ще вземете едно вжже и единъ камъкъ,ще го свържете,ще го спуснете прѣзъ кумина,и ще го теглите нагорѣ надолу,и тѣй ще се очисти кумина.Та,днесъ ще гледате да се очисти кумина собата. Собата подържа моята лекция.)

Та,ако вие искате да разрѣшитѣ най-крайнитѣ въпроси на свѣта,ето кждѣ ще се зароди такъвъ димъ въ ума ви,въ сърдцето ви. И онзи,който каже,азъ нищо не искамъ да мисля,той иска да намѣри какъвъ е смисълътъ на безсмислието.И той е философъ,казва,азъ не се интересувамъ отъ живота.Той иска да намѣри,как може да се живѣе безъ животъ.Казвамъ,и ти си на опасность,ти ще влѣзнешъ вжтрѣ,и нѣма да излѣзнешъ. Който много се интерисува,и който казва,никакъ не се интерисувамъ,това сж -А. и +А,това е разликата,само въ стремежа. Но А минусъ въ топломѣра е намаление на температурата,а А плюсъ е увуличение на температурата. Когато нѣкой човѣкъ каже,азъ не се интерисувамъ отъ живота,той е -А,той е подъ нулата,той измѣрва само студа.Какво ме интерисува че той измѣрва само студа.Дали е 15 градуса подъ нулата или надъ нулата, та всѣки день и азъ го измѣрвамъ. Та,всѣка промѣна,която става въ врѣмето, азъ я чувствувамъ въ краката си и въ прѣстетѣ си.Чувствувамъ го дѣйствително,онзи день,когато ритяхъ снѣга,заболѣха ме прѣститѣ,и съмъ опрѣдѣлилъ, при 15 градуса моитѣ прѣсти не болятъ.Казвамъ,щомъ ме болятъ прѣститѣ,това е по-долу отъ 15 градуса подъ нулата.

Нѣщата иматъ за насъ смисълъ дотолкова,докогкото тѣ сж едно отражение въ нашия животъ.Всѣко нѣщо,което нѣма допирна точка до нашия животъ или до нашето съзнание,то не ни интерисува. Та отъ чисто психологическо гледище,недоволството,което сществува у васъ,се дължи на това,въ сагашната култура вие искате да разрѣшите извѣстни задачи,които не съвпадатъ въ програмата на сегашния животъ. Казва нѣкой,азъ искамъ да бжда ученъ човѣкъ.Хубаво,но не поставяй тази въпросъ,остави го неопрѣдѣлено въ този животъ.Ние имаме такъвъ единъ ученъ Соломонъ,който е искалъ да стане ученъ,да придобие голѣми познания.И какво каза най-послѣ, за врѣмето? Който Соломонъ засѣгна всички научни теории,всички окултни положения,и искалъ да разрѣши той такива тайни, които не се позволяватъ. Той искаше да влѣзне въ сърдцето на жената,и да познае,да види,какво се крие тамъ,въ нейното сърдце. И събра тамъ извѣстни

екземпляри,както сегашнитѣ биолози имать сбирки.Той събра 300 жени и 700 наложници,около 1000 души жени,и искаще да намѣри какво се крие въ женското сърдце.Ученъ човѣкъ бѣше той,окултистъ,и слѣдъ това искаше да знае,като се весели съ женитѣ,какво е тѣхното сърдце.И какво каза Соломонъ накрая, я го кажете на латински. (Vanitas Vanitatis et omnia Vanitas.) Сега ще кажете,значи,не трѣбва да работите. Не. Ще работите и разумно ще работите.И разумно ще почивате.РАБОТА ТРѢБВА ВСѢКОГА ! Най-хубавото е човѣкъ да бѫде въ даденъ случай доволенъ отъ това състояние,което сега има.Да не мисли за слѣдующия моментъ. Този моментъ,който сега минавате.Значи единъ моментъ на съзнанието,не се опрѣдѣля отъ една минуто,то може да е и една секунда,а може едно мое състояние да съдържа една десета часть отъ секундата,а нѣкой пѫть може да съдържа и повече, и хиляди секунди. Кога се смѣнятъ състоянията? Отношенията,които съществуватъ между едно състояние и другото. Винаги сж винаги въ една пропорция. има една пропорция. Младиятъ никога не трѣбва да иска да стане като стария и старият никога не трѣбва да иске да стане като младия. Защото кой старъ който е искалъ да стане като младия,и е станелъ младъ. Не казвайте,за бъ-кѫ деце,когато си пръродимъ. Е кога ? Въ нѣкой другъ животъ. И кой младъ човѣкъ като е искалъ да стане старъ, е станалъ старъ? Той се лъже,понеже този младиятъ човѣкъ ,той ще стане старъ,това е въ реда на нѣщата. Ти и безъ да искашъ,ще остарѣешъ.Ама азъ искамъ да остарея. Ти нѣмашъ думата на това. Ама искамъ да умра.Това не е твой въпросъ,ти и безъ да искашъ,пакъ ще умрешъ. Тъй.Трѣбва да се очистите ума си отъ всички ония противорѣчиви наслоявания на съврѣмената култура.Казвате,искамъ да стана ученъ човѣкъ.Значи,щомъ сега искашъ да станешъ ученъ,ти си глупавъ сега.Искамъ да стана богатъ.Значи,сега си сиромахъ.Искамъ да стана святъ.Значи,си единъ грѣшникъ. Това сж лъжливи положения. Това е все едно агнето да каже,че иска да стане овца. Че то и сега е овца.Или вълкътъ да каже,че иска да стане вълкъ. Той съ своето искане не става вълкъ.Той отданна е станалъ вълкъ. Че то е турено въ програмата ви да станете ученъ човѣкъ. Ти ще станешъ ученъ човѣкъ и на хоро ще играешъ. Единъ моментъ ще кажешъ -але па се -искашъ не искашъ и ученъ ще станешъ. Искашъ не искашъ философъ ще станешъ; искашъ не искашъ поетъ ще станешъ;ще играешъ и оттатъкъ ще минешъ. Хоро ще играешъ и ще станешъ. Ще кажешъ,азъ искамъ. И безъ да искашъ,пакъ ще станешъ. А ако не ти е опрѣдѣлено,ти можеш да сдерешъ и сто царвули,и пакъ тъй ще останешъ. Ще кажете,какво да се направи тогава? -Не се протеве на своята сждба. Защото ако твоята сждба иска да станешъ ученъ човѣкъ,и сто тояги ще изядешъ и ще станешъ. Тя ще те качи горѣ на вжето.Сждбата казва,азъ ти опрѣдѣлихъ,и горѣ ще се качишъ. А дру-

когото тя не е опрѣдѣлила ученъ да стане,тя казва,азъ не съмъ опрѣдѣлила, ученъ да станешъ. Ама искамъ да стана ученъ.Ще чакашъ,за тебе съмъ опрѣдѣлила друго врѣме.Този,който не чака,и за него има дърво.Слѣдователно,единия с биятъ,че не иска да се качи горѣ,а другия биятъ,че се е качилъ безъ врѣме, и не иска да чака. Ако е да станешъ ученъ,ти ще чакашъ,тя ще дойде,и ще ти каже,хайде сега да се качишъ горѣ. Дали си облеченъ или не си облеченъ,качи се горѣ,и ще се свѣрши въпроса. Нали знаете има такива акробати,нѣкой акробатъ като се качи на нѣкоя вѣрлина,че горѣ той ще се облече,да покаже,че е майсторъ.Ти ще се качишъ като обикновенъ човѣкъ,а горѣ ще извадишъ хубавитѣ си дрехи,и ще се облечешъ.И всички хора ще кажетъ,майсторъ е този човѣкъ! Акробатътъ ще се качи съ акробатскитѣ си дрехи,а горѣ ще извади куфара си, и ще си облече хубавитѣ си дрехи. Казвамъ,и ти като този ученъ човѣкъ на вѣ рлината ще си туришъ дрехитѣ. Това е вече изкуство. Тогава ще дойдатъ двама души на сцената,най-първо тѣ ск прости,почватъ да се прѣпиратъ.Единиятъ каз ва,еди кой си авторъ,ученъ човѣкъ е той,цитира,цитира,слѣдъ това доказва,об лича се горѣ,и става ученъ човѣкъ.Другиятъ казва,ученъ човѣкъ е той! Защото природата е казала да бжде ученъ човѣкъ,ницо повече!

Сега това не е едно принудително положение. Какъ се нарича при нудителното положение,когато нѣмашъ никакъвъ изборъ? (истеръ истемесъ) Тъй, Опрѣдѣлено ти е съзнателно.Казватъ,ти си човѣкътъ избранъ,да свършишъ тази работа,защо ще се отказвашъ.Това е една почтена работа,коя е причината да се отказвашъ? Ние като разгледахме всичкитѣ форми,намѣрихме,че ти си човѣкъ тъ, който можешъ да свършишъ тази работа. Питамъ,кои ще бждатъ тия побудителни причини,които ще ме заставятъ,да се отказвамъ отъ тази работа на природата. Вие ще кажете,азъ не искамъ,намѣрете нѣкой другъ.Природата ще ти каже,ис кашъ не искашъ,ще вървишъ.Това е належаще.И като си вдигне тояжката тя,вед нага ти казвашъ,азъ ще ида.Като дойде насилието,ти ще разберешъ,че не е про изволно,защо трѣбва ти да идешъ,а не другъ.Защото тя не те избира тебе сла бияъ,хилавиятъ,но ти си най-способниятъ,който можешъ да свършишъ тази ра бота. Ти имашъ всичкитѣ качества за тази работа;другъ и да изпратятъ,нѣма да свърши тази работа.Тя ти казва,въ тебе имамъ напълно вѣра и упование,затова те изпращамъ.Тогава казвамъ,какви могатъ да бждатъ мотивитѣ ,които мжтатъ д да ме заставятъ,азъ да се откажа? Това е едно неразбиране на тия велики за кони,които проникватъ вжтрѣ въ живота.Викатъ те тебе,иди свърши тази работа Ти отивашъ. Това е човѣкътъ на вѣрата. Да вѣрвашъ,че тия хора иматъ вѣра въ тебе,да вѣрвашъ въ природата,че тя вѣрва въ тебе.Да вѣрвашъ въ природата, това е най-хубавото,че човѣкъ можешъ да станешъ..Това е красивото. Това е,

което създава човѣкътъ. Щомъ имашъ тази вѣра,не се противи,защото ще бѫдешъ битъ.Схващате ли сега мисъльта каква е?

Що е вѣра? Да вѣрвашъ въ това,въ което природата вѣрва. Това е приложението.Защото,ако вие тока не можете да прилагате,днесъ ще имате една наука,утрѣ ще кажете,ние сме заблудени,това сѫ празни работи,ние си загубихме врѣмето. Право е.Ако една наука нѣма приложение въ живота,не мислете,че това,което е тукъ,е губене на врѣмето. И вие трѣбваше да дойдете тукъ,да се учите;и хоро ще играете,и ще се учите. Ще каже нѣкой,азъ не искамъ.И хоро ще играешъ,и ще се учишъ,опрѣдѣлено ти е да се учишъ.Защото не е само тука И въ университета,и въ гимназията,и вънка и вѫтрѣ,кѫдѣто и да е,все е училище. Тукъ е само единъ моментъ,но ще се учите. Въ природата има една вѫтрѣшна връзка между всичкитѣ институти на учението,каквито и да сѫ тѣ. Онзи който разбира,той вижда непрѣкѫснатостьта въ природата,а който не разбира мисъли,че между единъ институтъ и другъ нѣма никаква връзка. Има вѫтрѣшна връзка. Та,вие сега казвате,изгубили сте врѣмето. Казвамъ,ако само това бѣше изгубено врѣме, колко други хубави врѣмена още сте загубили. Но не е изгубено.Има врѣме,когато то е загубено, но въ природата сѫществува единъ законъ: нищо не се губи! Когато природата рѣши да те направи ученъ човѣкъ, врѣмето не се губи.Тя е точна тогава.Тя ще те застави.Най-първо тя ще ти говори на единъ езикъ,щомъ ти се противопоставишъ,и кажешъ,азъ искамъ да бѫда свободенъ.Тя каже,ти ще вървишъ!Ще вземешъ раницата си и ще тръгнешъ. Нѣмашъ никакъвъ изборъ. Тя казва,рѣшено е да се качишъ на върлината отгорѣ. Земята ще се обърне,но ти ще се качишъ на върлината,това ще го направишъ, и като се качишъ на върлината отгорѣ,ти си свободенъ,нѣма да седишъ непрѣкѫснато на тази върлина,но ще се качишъ,и послѣ ще слѣзнешъ. Прѣзъ цѣлата вѣчность нѣма да седишъ на върлината. То е една минута,двѣ,три,4,5,докато свършишъ задачата си ти ще седишъ сѣ онзи,който ще те направи ученъ човѣкъ поетъ ще те направи,философъ,всичко ще те направи.

Азъ ще ви попитамъ единъ въпросъ,кое е по-хубаво,рѣката да тече сама по себе си тъй както й е опрѣдѣлено пѫтя къмъ морето, или тя да тече тъй както ние искаме? За рѣкитѣ какъ е по-хубаво,да текатъ както сега текатъ,или да текатъ,както ние искаме? Прѣдставете си и другото,какъ е по-добрѣ,живота да тече както Богъ го е опрѣдѣлилъ ,или да тече както ние искаме да го опрѣдѣлимъ? Ако живота тече,както ние искаме,това не сѫ никакви рѣки,канали сѫ това.Има и такъвъ животъ. Всѣки човѣкъ,който иска живота му да тече,тъй както той иска,това е каналъ.А всѣки човѣкъ,който оставя живота му да тече както природата иска,той е рѣка. Щомъ си каналъ ,всички нечисто

тии ще се събератъ въ тебе,а щомъ си река,това е единъ естестественъ пътъ на нѣщата. Можешъ да изберешъ едното или другото.Та казвамъ,ще съедините вашитѣ интереси,ще разберете вътрѣшната страна на природата. Този пътъ да природата ще бѫде,докато вие завършите вашето развитие,свършите вашата еволюция,природата ще дойде,и ще ви даде дипломъ,и ще каже,сега вие сте свободни. (кога ще стане това?)Това е въпросътъ,който ще се разрѣшана. Има прѣсилени желания и прѣсилени мисли. Не прѣсилвай нѣщата. Да допуснемъ,ти си едно 5 годишно момиченце,и искашъ да израснешъ веднага една възрастна жена на 21 години,питамъ,какво ще придобиешъ? Ще се наруши цѣлиятъ ходъ на работата,
понеже е опрѣдѣлено ,невидимиятъ свѣтъ е опрѣдѣлилъ бюджета съобразно 21 години,и ако ти прѣсилишъ нѣщата,тогава твоятъ бюджетъ нѣма да те намѣри на мѣстото. И сега ние страдаме отъ измѣнение на нашия бюджетъ,и Божиитѣ блага не могатъ да ни намѣратъ на станциитѣ.Нали тия чекове трѣбва да бъ те намѣрятъ на мѣстото, ти си заминалъ напрѣдъ,и всички благословения тичатъ слѣдъ тебе. Ние бѣрзаме,за да получимъ много.Ние сме заминали,и съ вѣкове трѣбва да ни гонятъ.

Тогава,коя е основната мисъль? Може ли човѣкъ да се роди и да
з
не умре? Имаме едно двѣ изключения въ старий авѣтъ.Казва се за Ноя,че Богъ го взѣлъ. Но нашиятъ законъ,тъй както ние го знаемъ,може ли човѣкъ да се роди,че да не очаква да умре? Послѣ,не умирайте прѣждеврѣменно,нито се раждайте прѣждеврѣменно,защото у човѣка става единъ вътрѣшенъ процесъ.

Та,законъ е да бѫдемъ въ хармония съ мисъльта на живата природа. Мисъльта на живата природа,това сж всички онии съвършени същества,които сж завършили своето развитие.Тѣ сж минали и знаятъ законитѣ.Значи,да бѫдемъ въ съгласие съ тѣхъ, защото подъ думата природа,тѣ ще ни опитатъ ,и ще ни ва,кажетъ какъвъ е пътьтъ,и какъ да минаваме.Защото за тѣхъ,съвършенитѣ сѫщест има нѣща,които тѣ не разрѣшаватъ,общо тѣ го знаятъ,но крайнитѣ резултати на нашето развитие,тѣ не разрѣшаватъ. Казватъ,ако вие искате да идете,дѣто ние сме достигнали,този е пътьтъ. Какви ще бѫдатъ нашитѣ постижения? И всѣки единъ човѣкъ си има извѣстно постижение,къмъ което той се стреми. И той е човѣкътъ. Това е специфичното,никой не може да го постигне,даже никой отъ васъ не знае къмъ какво се той стреми. Въ сѫщность,какво желаете и вие не знаете.Вие желаете нѣщо,но и вие не знаете какво е това. Ако вие знаете това,което желаете,вие ще се ограничите. Казвате,азъ не зная,какво ще стане По-добрѣ,че не знаешъ,това е за крайната цѣлъ на живота.Азъ ще седна да ви опиша какво ще стане. Единъ день вие ще бѫдете единъ крилатъ ангелъ.Ще ви
като слънчевата
се даде цѣла една система да заповѣдвате и да управлявате,ще имате всички

богатства,автомобили,каквото душата ви желае. Сега,вие це кажете,достатъчно ни е това,което имаме. Повече отъ това не можете да носите вие. Да слуша човѣкъ Бога,това е най-хубавото. Богъ трѣбва да бжде вжтрѣ въ васъ една свещена идея,само за васъ. На външнитѣ хора це имъ кажете тъй: неумалима е сждбата.На ученитѣ хора ще кажете: законитѣ въ природата сж такива.А като дойдете до себе си,ще кажете:трѣбва да се слуша Господа. Туй е за васъ за ученитѣ,-законитѣ въ природата за външнитѣ хора, -това е сждбата въ живота. Това е хубавото и красивото. Въ това има синсѣлъ. Въ еврейския езикъ има три разбирания: свещенниятъ езикъ,вжтрѣшниятъ,послѣ обикновениятъ,и езика на проститѣ. Сждба е това.

Станете сега.

САМО СВѢТЛИЯТЪ ПЖТЬ НА МЖДРОСТЬТА ВОДИ КЪМЪ ИСТИНАТА !

ВЪ ИСТИНАТА Е СКРИТЬ ЖИВОТА!

7.18ч.с